

43 morts i mortes i continua la impunitat

Per Encarna Canet i Toni Infante

EL dia 3 de cada mes es recorda a València el terrible i evitable accident de la línia 1 de metro de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana (FGV), que va ocasionar la mort de 43 homes i dones i va deixar ferides 49 persones més. Quasi un centenar de famílies van resultar afectades d'una manera o d'una altra.

Des d'aleshores, es familiars i moltes ciutadanes hem estat demanant responsabilitats per aquest accident i una explicació sobre per què no funcionaren els mecanismes de seguretat moderns que existeixen avui en dia per evitar aquestos actes de terrorisme contra la gent treballadora.

També s'ha constituït l'Associació de Víctimes del Metro 3 de juliol, que ha demanat en diverses ocasions poder entrevistar-se amb el President de la Generalitat Valenciana Francisco Camps, una investigació en profunditat i imparcial, la dimissió o el cessament fulminant dels responsables de l'accident i la posada en marxa immediata de les mesures de prevenció necessàries perquè no es torne a produir un altre accident semblant.

Tanmateix, en tot aquest procés s'ha notat la manca d'una veritable esquerra que fera seues aquestes reivindicacions, donat que la majoria d'usuaris del transport públic som gent treballadora. Que la dreta menysprea el valor de la vida de la gent treballadora ja ho sabem, però el silenci còmplice de l'anomenada esquerra dibuixa el seu veritable perfil.

El president de la Generalitat va estar molt a prop dels familiars mentre hi havia càmeres de televisió: a la boca del metro el mateix dia 3 de juliol, als soterraments de les persones mortes el 4 i 5 de juliol, als hospitals visitant els ferits, abraçant els familiars i promentent tot tipus de suport. Ara bé, una vegada els mitjans de comunicació giraren l'objectiu cap a la visita del Papa uns dies després, s'ha negat a rebre aquesta Associació i ni tan sols ha escoltat les seues peticions.

El suport incondicional s'ha convertit en sordesa i ignorància i una vegada pagades les ràpides indemnitzacions econòmiques pensa que ja no hi ha cap deute. Com a bon neoliberal pensa que amb els diners es pot comprar la vida, però malgrat que la gent treballadora ens veiem obligades a vendre la nostra força de treball dia rere dia, no per això poden comprar la nostra vida.

El procés es va tancar per part de l'administració tirant la culpa de l'accident al conductor mort per excés de velocitat. Sembla que els resultava molt fort responsabilitzar les persones mortes per haver agafat aquell tren, aquell dia, a aquella hora...

Alguns sindicats ferroviaris ja portaven molt de temps denunciant que aquesta Línia 1 tenia moltes deficiències. És la més antiga de València i li faltaven balises de frenat

automàtic, entre altres deficiències de seguretat, i ja s'havien produït descarrilaments d'algun comboi. Si aquestes balises de frenat automàtic hagueren estat instal·lades a la corba on va tombar el tren no haguera succeït res perquè, encara que el conductor s'haguera adormit, el tren frenaria de manera automàtica. Aquesta balisa té un cost de 3.000 euros aproximadament, però no hi era. La mort de 43 persones s'evitava amb 3.000 euros.

Des d'aleshores, totes les setmanes llegim a la premsa que hi ha una avaria o una altra a les diverses línies de FGV, fins i tot a les recentment estrenades per anar al port i l'aeroport. Però a l'empresa FGV i al govern valencià els importa ben poc tenir un transport públic segur i de qualitat per a les treballadores, estudiants i pensionistes, que som les qui l'utilitzem i el paguem majoritàriament. Els interessa més invertir en el "transport marítim" de la Copa Amèrica i el "transport per carretera" de la Fórmula 1, un transport que utilitzen únicament el gran capital i els grans especuladors.

Els neoliberals ens volen fer creure que aquests tipus d'esdeveniments són generadors de riquesa i treball per als ciutadans, però si analitzem les dades podem veure que en realitat qui els finança són fonamentalment els pressupostos d'ajuntaments, Generalitat i Estat, tot garantint uns guanys multimilionaris per a les empreses creades ad hoc . D'aquesta manera es deixen de dur terme inversions que serien imprescindibles en qualsevol país mitjanament democràtic (sanitat, educació, transport, serveis socials...).

Malgrat que no estem d'acord amb els projectes faraònics d'aparador propagandístic que estan destrossant la nostra terra, podem entendre que hi ha molta gent que, davant la manca d'alternatives reals d'esquerres, cau presonera de l'alienació i el fetitxisme i, finalment, acaba optant per un vot que li garanteix l'espectacle de la Fórmula 1, alhora que s'oblida de les seves condicions de treball i vida i de les de la resta de la població.

Tot i així, estem segurs que a aquestes persones també els agradaria que el senyor Camps fera el necessari per a obrir una investigació i donar explicacions convincentes sobre el que va passar, com ho estan demanant els familiars de les víctimes des de fa més d'un any. Així ho demostren les 13.000 signatures que l'Associació ha recollit entre la ciutadania i han entregat a les Corts Valencianes el 28 de juny d'enguany.

Considerem un despropòsit que després d'un succés tan greu, cap responsable haja dimitit ni haja alçat el cul de la seua poltrona. I mentrestrant, la gent que utilitzem el transport públic continuem patint la manca de freqüència dels trens, els retards horaris, la saturació que ens obliga a viatjar com sardines en llauna, per per la nostra integritat... i els i les maquinistes es veuen obligades a anar a molta velocitat per recuperar el temps perdut i complir amb els ritmes que marca l'empresa.

Cal que fem saber als "gestors" d'aquesta empresa que no poden continuar solucionant totes aquestes deficiències per manca d'inversió ni explotant els i les treballadores de FGV, ni posant en perill la nostra vida. Exigim que es realitzen les inversions econòmiques necessàries per a tenir un transport eficaç, segur i de qualitat, de la mateixa manera que s'inverteix en esdeveniments menys o gens necessaris. Perquè un bon transport públic també pot ser un reclam turístic.

[1] A l'empresa organitzadora de la Copa Amèrica del 2007 se li havien garantit uns guanys mínims de 90 milions d'euros i per al 2009 se li n'han garantit més de 100 milions.

